

Az októberi közgyűlés első napja.

— Letárgyalják az indítványokat. —

(Saját tudósítónktól.) Szerdán délután négy órakor kezdődött a törvényhatósági bizottság október havi rendes közgyűlése, amelyen **Bokor Pál** helyettes polgármester elnökölt. Keveset tudott csak végezni a közgyűlés a mai napon, mert az indítványok körül hossza nyúlt viták keletkeztek. Az új törvényjavaslatokra vonatkozó indítvány különösen élénk vitát provokált, amely maga másfél óra hosszáig tartott. A közgyűlésnek erről a részéről külön cikkben számolunk be, a többi indítványok részletes tárgyalásáról pedig az alábbi tudósításunk szól.

A közgyűlésen **Bokor Pál** helyettes polgármester elnökölt. Jegyzők: **Taschler** Endre főjegyző, **Ferenczy Béla** és **Rack Lipót** aljegyzők. A polgármester havi jelentésének felolvasása után a közgyűlés áttér a napirend tárgyalására.

Tóth Imre dr. a bejelentő hivatal ügyében *interpellál* a polgármesterhez, azt kérdezi, mi az oka annak, hogy **Becsey Károly** dr. főlebbeszését a tanács még mindig nem terjesztette föl a miniszterhez. A szeptemberi közgyűlés tudvalevőleg elhatározta a bejelentő hivatal fölállítását és utasította a tanácsot, hogy a bejelentő hivatal költségvetését póttárgyként illessze bele a szeptemberi közgyűlés programjába. Az ügy azonban nem került újból a szeptemberi közgyűlés elé, mert **Becsey** dr., aki a bejelentő hivatal ellen foglalt állást, mint említettük, megfőlebbezte a közgyűlés határozatát. A tanács válasza az interpellációra az, hogy **Becsey** dr. főlebbeszését október 27-én fölterjesztették a miniszterhez.

Tóth Imre dr. tudomásul veszi a tanács választát, de azt mondja, nem áll az, hogy a tanács a főlebbeszést október 27-én fölterjesztette. A főlebbezés csak a mai napon ment föl Budapestre.

Taschler József dr. kijelenti, hogy ő a főlebbezést 27-én fölterjesztette, azt azonban már nem tartozott kutatni, hogy mikor teték postára. A közgyűlés a választ tudomásul vette.

Hoffer Jenő azt az ismeretes indítványt terjeszti a közgyűlés elé, hogy a városi tisztviselőknek utalják ki azt a különbözetet, amit a már elfogadott és kormányhatósági jóváhagyásra váró fizetésrendezési javaslat a részükre megállapít. A tisztviselők a kiutalt összegekről kötelesek reverzálist adni, hogy amennyiben a miniszter a közgyűlés határozatát nem hagyja jóvá, az előlegképen kifizetett összegeket a város a fizetésükből tizenkét havi részletben visszatéríthesse, illetőleg levonhatja. A tanács **Hoffer** indítványát pártoló javaslattal terjesztette a közgyűlés elé, azt *egyhangulag a magáévá tette*.

Palócz László a balkáni exportunkra vonatkozólag járul figyelemre méltó indítvánnyal az októberi közgyűlés elé. Indítványozza, hogy azok után az árak után, amelyeket Szegeden keresztül szállítanak a Balkánra, a kereskedelmi miniszter ugyanazt a szállítási kedvezményt adja meg, amely a Fiumén át exportált árak után érvényben van. A tanács az indítványt pártoló javaslattal terjeszti a közgyűlés elé, de kiegészíti még azal, hogy a kereskedelmi miniszterhez intézendő feliraton kívül a város hasonló szellemű akcióra kérje föl a Kereskedelmi és Iparkamarát, a Lloyd-Társulatot és a szegedi Ipartestületet.

Wimmer Fülöp csak a sorrend ellen emel kifogást. Helyesebb volna szerinte, ha a tanács az indítványt, mielőtt annak értelmében fölírta a kereskedelmi miniszterhez, véleményezés céljából a szegedi kereskedelmi és ipartársulatoknak adja ki.

Palócz László szerint, minthogy az indítvány az kéri: *tegye megfontolás tárgyává* a kereskedelmi miniszter, nem szükséges külön megkérdezni erre vonatkozólag a szegedi kereskedelmi testületeket. Kéri a tanács javaslatának elfogadását.

Wimmer Fülöp azt mondja, sokkal he-

lyesebb az, ha a közgyűlés feliratát a kereskedelmi és ipari testületek előbb leárgyalják és egy alaposan megindokolt fölterjesztés megy föl a miniszterhez, mintha a dolgot elnagyolják.

Palócz László ismételt hangoztatja, hogy főleg a testületek megkérdezése, mert ha akar, fölírhat a kereskedelmi kamara és a Lloyd-társulat is.

Balogh Károly előadó kijelenti, hogy a fölirat szövegének megszerkesztésébe a tanács bele fogja vonni az indítványozót, a Kereskedelmi és Iparkamarát, a Lloyd-társulatot és még egy néhány szaktestületet. Ezeknek a tényezőknek együttes megbeszélése alapján szerkeszti majd meg a tanács a miniszterhez intézendő feliratot.

Wimmer Fülöp kijelenti, hogy ezt hallva, a tanács javaslata teljesen kielégíti, mert ő is ezt a célt akarta szolgálni az indítványával, amely így tárgytalanná vált.

A közgyűlés egyhangulag hozzájárult a tanács javaslatához.

Tóth Imre dr. a bejelentő hivatal ügyében indítványt terjeszt a közgyűlés elé. Kéri, hogy ezt az ügyet tűzzék ki az októberi közgyűlés napirendjére, rendelje el a törvényhatósági bizottság a bejelentő hivatal háladéktalan fölállítását és ezt a határozatot minden főlebbezésre való tekintet nélkül hajtassa végre.

Somogyi Szilveszter dr. szerint, miután ez az ügy a tárgysorozat keretében ugyanis sorra kerül, kéri, hogy tárgyalják majd annál a pontnál. A közgyűlés így határoz.

Bokor Adolf a légszuszgyár megváltása ügyében tett indítványt, amelyet kedden egész terjedelmében ismertettünk. A tanács javasolja a közgyűlésnek, hogy mivel ez a kérdés most még tárgytalan, *térjen fölötte napirendre*.

Bokor Adolf tiltakozik a tanácsnak ez ellen a javaslata ellen annyival is inkább, mert ehhez a tanácsnak most még semmi joga. Indítványát nem a közgyűléshez, hanem a tanácshoz címezte és világosan kifejezte benne, hogy tekintettel a légszuszgyári szerződés

vigasztaló volt, hogy az őserdő üde, tiszta levegője új erőt ad feleségének és gyermekének.

Csak már megfelelő film-témára bukkanna!...

Az erdő csöndesen lélegzett, csak a miliónyi méh zümmögő dala varázsolt bele egyhangú muzsikát.

Hirtelen egy bozontos szürke fej jelent meg, amint az erdő sűrűjéből sárgás tüzet lövelő szemmel bámult a háló felé...

Kenyon rejtékhelyén maradt, miközben gépét halkán, ügyesen beállította. Egyedül a méhek zaját hallotta.

A szél meg-megbillentette a hálót...

Kenyon alig tudott uralkodni magán, hogy rejtékhelyéről elő ne ugorjon és a gyereket karjaiba ne kapja. Ehelyett azonban kivette zsebéből hatlövétű revolverét és hidegen maga mellé tette...

— Egy, kettő, három! — számolta szíve dobbanását, miközben mellével majdnem a földig hajolt, hogy a gépet jól beállítsa a lengő hálóágy felé.

— Négy, öt, hat! és a borzas fej a világító sárga szemmel újra megjelent egy bokor sűrűjében. A hegyes orr szaglálódva járt körbe s a következő percben kiugrott a világító két sárga szem gazdája.

... Egy öreg farkas volt. Bár árnyékban volt, Kenyon az erdei harcoknak száznyi sebhelyét látta sovány testén...

A tökéletes csönd egész közel... alig tiz-

lábnyira csábitotta őt a háléhoz, ahol kutya módra meglapult és bámulva nézett a piros takaróra és a kis baba egyik kiálló ujjára.

Azután nesztelenül visszalopózott a sűrűbe...

Kenyon ujja a gépéhez tapadt, jóllehet minden idege arra ösztönözte, hogy felhúzott revolveréhez nyuljon. Tudta, hogy a következő percben mi fog történni. De egy milliómód másodperc alatt tudta, érezte, hogy neki nem szabad tüzelnie. A farkas, ha akkorát is tudna ugrani, mint egy párdac — akkor sem érhetné el a hálót. Ezt biztosan tudta.

Azonkívül vallami beteges kíváncsiság vezette: mi lesz, ha csöndben marad? Ez igazán fordulópont volt életében — és a gép halkán, pompásan működött egy nagy levél árnyékában. Csak nem szabad.

Az újra előretörő farkas rohanó lábainak zaja ütötte meg fülét. Sohasem hitte volna, hogy vadállat ilyen könnyen mozogjon a levegőben. A farkas hirtelen ugrással a hálónak vetette magát, azonban egy fél méterrel elhibázta.

Mintha szégyelte volna magát, szűkülve, vonitva vonult vissza újra a bokorba. Hirtelen újra kibukkant szímatoló orra...

Ekkor váratlan dolog történt. A kis baba fölébredt és addig rugdalózott, míg a takaróból kiszabadította magát. Két nagy kék szem meredt az égnek majd a napsugárban álló vadállat felé...

Azután keservesen sirni kezdett.

... A farkas fölneézett és mintha a sírásra felelne, vonítani kezdett. Az erdő széleig rohant, megfordult és hirtelen ugrással a hálóra vetette magát...

Ezuttal sikerült az ugrás. Kenyon megdermedve látta, mint éri a vadállat lába a gyöngye hálót, a gyermeke piros takaróját — a következő percben a háló az ugrás súlya alatt, gyerekestől együtt leszakadt. A farkas lába is visszahanyatlott a földre.

Egy hajmeresztő pillanatig egymásra meredt a gyermek riadt kék szeme és a farkas tágranyított, piros torka...

Vance kétszer elsütötte revolverét. A farkas bukfencezve gurult tovább... Heves csókkal ölelte magához gyermekét és vitte be a házikóba...

Amikor — két óra múltán — Mrs. Kenyon hazatért, férje csöndesen pipázott egy széken, miközben a kicsike a verandának szöngyén játszadozott.

A farkas látogatásáról egy szó sem esett. A filmet is titokban, idegölő sietségben adta postára Vance...

És Mrs. Kenyon — bár minden szenzációs fölvetelét látta az urának — „A farkas kaland”-ot, amellyel pedig hírnevét alapította meg — sohasem látta.

És Vancének elég oka is volt arra, hogy ezt örökre eltírtolja előtte...

Butorvásárlók

Telefon 515.

meggyőződhetnek arról, hogy dúsan felszerelt raktárunkban kizárólag saját készítésű, elsőrendű butorok, minden versenyt felülmúló árban — kedvező fizetési feltételek mellett — is kerülnek eladásra.

Tisztelettel

Egyesült Műasztalosok
Butorraktára

Szeged, Tisza Lajos-körút 19
(Kertész pékkel szemben.)